

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 876

гр. София, 24.01.2024 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12
състав**, в закрито заседание на 24.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

като разгледа дело номер **11858** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

По делото е постъпила молба от 23.01.2024г., с която от името на А. А. А., гражданин на С. А., [дата на раждане] , чрез адв. Х. Е. В. от САК, с която във връзка с издадено решение на Държавна агенция за бежанците № РПЗТ8-22.01.2014г. и респективно неизпълнение на влязло в сила решение № 515 от 18.01.2024г., постановено по дело № 11858 по описа за 2023г. на АССГ, моли **ДА БЪДЕ ИЗДАДЕН ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ЛИСТ**. Към молбата са приложени двете цитирани решения.

По делото е представен договор за правна защита и съдействие от 12.01.2024г. между А. А. А. и адвокат с предмет **безплатна адвокатска помощ и съдействие под формата на процесуално представителство пред административните съдилища, предвид на което съдът приема и представителство на адвоката по процесната молба.** На основание чл.92 ЗУБ, производството е освободено от държавни такси, доколкото се касае за решение, постановено в производство по Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

По фактите съдът приема следното:

С решение № 515 от 18.01.2024г., постановено по дело № 11858 по описа за 2023г. на АССГ, окончателно, производство е по реда на чл.145-178 АПК,вр.с чл.45в, ал. 5 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), съдът е постановил следното:

"ОТМЕНЯ по жалба на по жалба на А. А. А., гражданин на С. А., [дата на раждане] с ЛНЧ [ЕГН], Решение №РПЗТ- 39/20.11.2023 г., издадено от председателя на Държавна агенция за бежанците, с което е продължено настаняването на чужденеца в помещение от затворен тип към РПЦ - С..

НЕЗАБАВНО ОСВОБОЖДАВА А. А. А., гражданин на С. А., [дата на раждане] с

ЛНЧ [ЕГН], от помещение от затворен тип към РПЦ - С., настаняването в което помещение е продължено с Решение №РПЗТ- 39/20.11.2023 г., издадено от председателя на Държавна агенция за бежанците."

Видно от мотивите на решение на Държавна агенция за бежанците № РПЗТ8-22.01.2014г. е прието, че към настоящия момент административното производство за предоставяне на международна закрила не е приключило, органът се е мотивирал оспорване на Решение № 226/09.01.2024г. по адм.д. 9432/2023г.. "Предвид на гореизложеното, изводите на съда в Решение № 515 от 18.01.2024г. по адм.д. 1158/2023 г. противоречат на фактите по делото, тъй като към настоящия момент производството по предоставяне на международна закрила не е приключило с влязло в сила решение" . Органът се е позовал и на писмо с рег. № М2554 от 19.01.2024г. на ДАНС - т.е. ново обстоятелство и е постановил настаняване на гражданина на трета страна на същото основание - чл.45б, ал. 1, т. 3 ЗУБ - "когато това се налага с цел защита на националната сигурност или обществения ред;" и със срок до отпадане на основанието или до окончателното приключване на производството за предоставяне на международна закрила.

По твърдението, че постановеното решение на Държавна агенция за бежанците № РПЗТ8-22.01.2014г. е в несъответствие с Решение № 515 от 18.01.2024г. по адм.д. 1158/2023 г., съответно неизпълнение на съдебно решение и основание за издаване на изпълнителен лист, съдът приема следното:

Приетото в решение на Държавна агенция за бежанците № РПЗТ8-22.01.2014г. , с което молителят е настанен в помещение от затворен тип, не съответства на приетото в мотивите на Решение № 515 от 18.01.2024г. по адм.д. 1158/2023 г. на съда по тълкуването и прилагането на закона. В съдебното решение освен другото за незаконосъобразност на отмененото решение е прието и, че основанието "до окончателно приключване на производството по предоставяне на международна закрила", не е предвидено изрично нито по националното право като основание за задържане в чл.45б, ал.1 ЗУБ, нито по правото на ЕС - по чл.8, параграф 2 от Директива 2013/33. Както е видно от чл.8, пар.3, изречение последно от Директива 2013/33, изрично изисква : "Основанията за задържане трябва да са предвидени в националното право.", т.е. изисква спазване на принципа за законоустановеност на основанията за задържане, който в случая е нарушен, държавите членки имат право да въвеждат само по-благоприятни разпоредби от предвиденото в директивите (арг. от чл.5 от Директива 2013/32).

Съдът освен това е изложил мотиви в решението, че и производството по разглеждането на молбата за международна закрила е приключило с постановяването на решение на административния орган за отказ да бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут и доколкото задържането на основанията по чл.45б, ал.1 ЗУБ, респективно по чл.8, параграф 2 от Директива 2013/33, е допустимо да бъде приложено по отношение на чужденец, търсещ закрила (по националното право) или кандидат за закрила по смисъла на директивата и съобразно легалните дефиниции на тези понятия. Следва да се посочи, че пред съда предмет на преценка за законосъобразност е решението на административния орган, съдът няма правомощие да разглежда молби за международна закрила, а освен това понятието "окончателно

решение" е дефинирано по правото на ЕС в Директива 2013/32 по чл. 2, буква д): д) „окончателно решение“ е всяко решение, с което се постановява, че гражданинът на трета страна или лицето без гражданство получава статут на бежанец или статут на лице под субсидиарна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС и което не е последвано от обжалване в рамките на глава V от настоящата директива, независимо дали това обжалване има или няма като следствие разрешаването на кандидата да остане на територията на съответните държави-членки в очакване на решение;". Тъй като "окончателно решение" е само решение, с което се предоставя статут на бежанец или статут на субсидиарна закрила, то дефиницията на понятието поначало изключва решение за отказ да се предостави международна закрила. След като се постанови решение за отказ, по арг. от чл.46, пар. 5,6 и 7 от Директива 2013/32, правото на чужденеца да остане на територията на държавите членки е ограничено само до необходимото за организиране на защитата, освен ако съдът не постанови друго. Посоченото изключва на още едно основание възприетото тълкуване в решението на председателя за приключило производство по молбата за закрила. Също така, изрично съдът в решението си е приел, че тъй като едно от алтернативните основания за настаняването не е налице (основанието до приключване на производството по международна закрила), то не е необходимо да обсъжда основанието "заплаха за националната сигурност". В този смисъл е формиран извод в Определение № 11086/14.11.2023г. по адм.д. № 10741/2023г. IV отделение на ВАС, макар и постановено в производство по чл.250 АПК.

Въпреки изложеното, по основателността на искането за издаване на изпълнителен лист съдът формира следните изводи:

Независимо от несъответстващото по твърдението на адв. В. или по точно превратното тълкуване на мотивите на съдебното решение от председателя на ДАБ в мотивите на Решение № РПЗТ8-22.01.2014г., както и, че очевидно с издаването на посоченото решение органът отказва да изпълни съдебното решение, то настоящият състав на съда намира, че не следва да уважи искането за издаване на изпълнителен лист, предвид на следното:

1)В процесното съдебно решение, в съответствие с предвиденото по 45г, ал.6 ЗУБ, като е отменил решението за продължаване на настаняването, е постановил и незабавното освобождаване на чужденеца. Незабавното освобождаване на чужденеца следва по силата на закона на основание отмяната на решението за настаняване, а задължението е на председателя на ДАБ по арг. и от разпореденото с Определение № 11086/14.11.2023г. по адм.д. № 10741/2023г. на ВАС. Законодателят е предвидил като способи за защита пред съда срещу неоснователни действия или бездействия на административни органи на основанията и по реда е по чл.250 и 256 АПК, а защитата срещу административен акт, издаден в несъответствие с влязло в сила решение - по чл.177, ал.2 АПК пред съда, също АПК предвижда и санкция за неизпълнение на съдебно решение. Изпълнително основание е влязлото в сила съдебно решение по чл.268, т.2 АПК, което в случая не попада в приложното поле на чл.269 от същия кодекс и подлежи на изпълнение по реда и способите, предвидени в АПК. Изпълнението срещу административен орган по реда на АПК, в това число на незаместими престации, не се предвижда да започне въз основа на издаден

изпълнителен лист, а въз основа на изпълнителното основание – чл.276, ал.2 АПК.

Целта на искането за издаване на изпълнителен лист очевидно е освобождаването на молителя от помещението от затворен тип, която цел в случая не може да се постигне по този ред. В случая се касае и за издаден последващ административен акт за настаняване на гражданина на трета страна в „помещение от затворен тип“, който подлежи на самостоятелно оспорване пред съда – чл.45г, ал.5 ЗУБ, и разпореденото с решението от административният орган изключва изпълнението на съдебното решение, в това число на основание предвиденото по чл.45г, ал.4 ЗУБ, че оспорването не спира изпълнението на решението за настаняване в помещение от затворен тип. Законодателят е предвидил и редица други способи за защита освен оспорването на неблагоприятния акт пред съда. Така защитата пред съда срещу неоснователни действия или бездействия на административни органи на основанията и по реда е по чл.250 и 256 АПК, а защитата срещу административен акт, издаден в несъответствие с влязло в сила решение - по чл.177, ал.2 АПК пред съда, също АПК предвижда и санкция за неизпълнение на съдебно решение.

Всичко изложено изключва издаването на изпълнителен лист поради неизпълнение на решение № 515 от 18.01.2024г., постановено по дело № 11858 по описа за 2023г. на Административен съд София -град, предвид на което на основание чл.407, ал.1 ГПК, съдът

РАЗПОРЕДИ:

ОТХВЪРЛЯ искането за издаване на изпълнителен лист „във връзка с издадено решение на Държавна агенция за бежанците № РПЗТ8-22.01.2014г. и респективно неизпълнение на влязло в сила решение № 515 от 18.01.2024г., постановено по дело № 11858 по описа за 2023г. на АССГ“, обективизирано в молба от 23.01.2024г. по адм.д. 11 858/2023г. на Административен съд София-град, подадена от името на А. А. А., гражданин на С. А., [дата на раждане], чрез адв. Х. Е. В. от САК. Разпореждането подлежи на обжалване за молителя в 7-дневен срок от съобщаването му.

Съдия: